

Gaat MiFID II een einde maken aan beleggingsadvies?

Op 3 januari 2018 treedt MiFID II (Markets in Financial Instruments Directive) in werking. Dit duizenden pagina's tellende pakket wetgeving is lastig te doorgronden. De VEB brengt de belangrijkste gevolgen voor de belegger in kaart. Deze keer: de geschiktheidstoets en -rapportage bij advies en vermogensbeheer.

De geschiktheidstoets houdt in dat beleggingsondernemingen bij advies of het samenstellen van een beheerportefeuille rekening houden met de informatie die is ingewonnen over de doelstellingen, financiële situatie, risicobereidheid, en kennis en ervaring van de belegger. Deze toets bestaat in zijn huidige vorm al sinds 2007 en wordt met MiFID II flink aangescherpt.

KEN UW CLIËNT!

Een slechtere inventarisatie leidt tot

**BELEGGINGS-
ADVIES WORDT
ONDER MIFID II
EEN ZEER
TIJDROVENDE
AANGELEGEN-
HEID, MET VEEL
PAPIERWERK**

minder goed advies. Vanaf 2018 zal daarom een actieve onderzoekspllicht gelden. Dit betekent dat beleggingsondernemingen zich actief moeten inzetten om de nodige cliëntinformatie te vergaren. Ook moeten zij erop toezien dat de informatie die wordt ingewonnen betrouwbaar is. Indien de beleggingsonderneming hier niet in slaagt, mag zij aan de betreffende klant geen advies of beheerdiensten aanbieden.

Uit onderzoek van de AFM in 2015 bleek nog dat beleggingsondernemingen niet voldoende weten wie hun klanten zijn en wat zij willen. Met name de inventarisatie van risicobereidheid was onder de maat.

GESCHIKTHEIDSVKRLARING

Met MiFID II neemt ook de rapportage omtrent de geschiktheidstoets aanzienlijk toe, zowel bij advies als bij beheer. Een beleggingsonderneming zal per gegeven advies een verklaring moeten verstrekken aan de klant waarin zij uitlegt waarom het geadviseerde product geschikt is voor de klant op

basis van de eerder over hem of haar ingewonnen informatie. Niet alleen moet het product geschikt zijn, het moet ook qua kosten en complexiteit superieur zijn aan andere geschikte producten.

Een dergelijk verklaring dient te worden overlegd aan de klant (bijvoorbeeld per e-mail) voordat de betreffende transactie tot uitvoering wordt gebracht. Bij beheer wordt niet per transactie maar periodiek een (bijgewerkte) geschiktheidsverklaring verstrekt. Desalniettemin geldt ook hier dat de beleggingsonderneming op transactiebasis de geschiktheid toetst.

SWITCHING

Nieuw is ook dat bij 'switching' (het verkopen van een financieel product en het kopen van een ander) de beleggingsonderneming een kosten-batenanalyse moet verrichten. De beleggingsonderneming moet daarin aantonen dat de baten de kosten overstijgen. Bij een passieve beheerstrategie rijst de vraag hoe hieraan vorm wordt gegeven. Switchen is immers nodig om de index te blijven volgen.

10-PROCENTREGEL

Verder geldt bij vermogensbeheer een verplichting om de klant te waarschuwen bij een waardeverlies van 10 procent (van de totale waarde van de portefeuille). Het is opmerkelijk dat deze verplichting geldt bij beheer, en niet bij advies. De belegger kan namelijk zelf geen actie ondernemen, met uitzonde-

